

Schetsen in het *gras* Symfonie in wit

Schetsen in het gras? In de winter? Hoe stel je je dat voor dan? Juist in de winter. Schetsen is pas echt leuk als je het onder allerlei omstandigheden en op allerlei plaatsen doet. Die mooie plaatjes van zomerse landschappen maakt iedereen al.

Conifeer

Soms word je wakker in de winter van een vreemd licht. Je doet je gordijnen open en... oh! Wat mooi! Er ligt een dun laagje sneeuw. Heel dun, heel Nederlands dun, dat wel, maar het bedekt toch maar mooi die late afvalzak in de tuin en die stapel oud hout die nodig naar de vuilstort moet. Nu zijn het wonderlijke kunstwerken geworden: symfonie in wit.

Het is vaak maar een dag. En dan nog niet eens een dag, want tegen de middag begint het blubbertijdperk al weer aan te breken. Dus moet ik er 's morgens uit. En wel met een schetsboek. Mooie krabbelletjes maken met m'n koude vingers. Lopend dus.

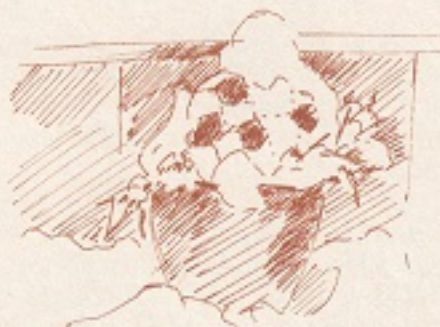
Laten we hopen dat er zo'n ochtend inzit dit jaar. En niks moet, maar even kijken naar zoiets moois is al zeer de moeite waard.

Eén dag vergeet ik nooit. Het was eigenlijk al voorjaar, want in de tuin bloeide van alles: vrolijke narcisjes, lila azalea's, blauwe druifjes en allerlei ander grut. En opeens, na een enorme hagel-sneeuwbus, waren alle bloemen bedekt met een laagje wit. Een zeldzaam moment. Is het dan winter of voorjaar?

Je weet het maar nooit, de natuur houdt zich niet zo aan de kalender. Gelukkig maar. ●

Trudy van Midden

mw. G.M. van Midden-Beekman is natuurtekenares

anethon

